

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

VIII.évf. 1.szám

2019. április

Az Ószövetség leszebb bizonyágtétele a megváltásról

„Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött...” (Jób 19,25)

Az ember megváltása nem az Újszövetség találmánya. Végighúzódik a Kijelentés történetén. Már a bűneset után bejelentette Isten, hogy az asszony magva a kígyó fejére tapos. (1Móz 3,15) A páskabarány levágását az Úr még a Sínai-hegyen megtörtént szövetségekötés előtt rendelte el. Ebből azonnal megértjük, hogy Krisztus áldozata, amire a páskabarány mutat, még a törvényadást is megelőzi, szentségében, fontosságában felülmúlja azt. (2Móz 12,43-50), Ézsaiás könyvében pedig az Úr szolgájáról, mint bárányról beszél, aki elveszi a világ bűneit. (Ézs 53)

A megváltás ígérete az Ószövetség idején az ún. Góél - intézményben volt átélhető valóság. Maga a szó „megváltót” jelent. A tehetős rokon volt a Góél, aki eladósodott szeretteit váltotta ki az adós-rabszolgaságból. (3Móz 25,47-52)

Az Ószövetség szentjei tehát már tudtak a Megváltó érkezéséről, és az őbenne vetett hit által nyertek bűnbocsánatot és üdvösséget. A megváltás részleteiről azonban alig tudtak valamit, Krisztus szenvedésének és feltámadásának teológiai kibontása még el volt rejtve előttük.

Jób is e korszak gyermeke volt. Hitvallása mégis óriási erővel bír, mert olyan mély hitből fakad, amely még bennünket, ma élő keresztyéneket is megszégyeníti, másrészt pedig bátorít.

„...tudom...”. Ez sziklaszilárd bizonyosság, amelyben a kételynek nincs helye. Jób az Ó

Istenét úgy ismerte meg, mint aki mindenható, igaz, igazságos, de irgalommal fordul gyermekei felé. Tudja a titkát, amit mi olykor elfelejtünk: „Kicsinyhitű, miért kételkedtél?” (Mt 14,31b)

„...megváltóm él...”. Jób Istent úgy ismerte meg, hogy Őbenne a maga valóját is meglátta. Helyes ismeretekre jutott, megvallotta, hogy megváltásra, irgalomra szoruló ember, aki bűnadosságát Istennél kiegyenlíteni nem képes. Minden lépését az istenfélelem vezérelte, ugyanakkor alázatos ember maradt. Isten értékrendjében az ilyen

lelkületet semmi nem múlhatja felül. Ezért mondja Isten róla: *„Nincs hozzá fogható a földön: feddhetetlen és becsületes ember, féli az Istent, és kerüli a rosszat.”* (Jób 1,8b) Ennél jobb mércéhez mi sem szabhatjuk a magunk kegyességét. Igyekezzünk mindenben Isten elvárása szerint élni, de legáldottabb pillanatainkban is maradjunk becsületesek és alázatosak. Jób hitet tesz arról, hogy neki személyes megváltója van. Nem csak úgy általánosságban beszél a megváltásról. Ő nem vallásos tömegember, hanem Isten gyermeke, aki meghallotta Ura személyes hívását és arra igent mondott. Ezért van üdvbizonyossága és békessége még a leginkább gyötrő fájdalmak között is. Ma sajnos Isten népe között is még sok a bizonytalankodó, aki tétován toporogva tartja kezében Isten szerelletes hívását: *„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”* (Ézs 43,1b) Urunk szeretettel várja az ünnepre a tétovázókat, hogy végleg hazataláljanak.

„...utoljára...” És utoljára bizony mindenki egyedül marad. Néha idejekorán is. Jóbtól szenvedése alatt mindenki elpártolt. Kívánom, hogy ezt az érzést soha ne ismerje meg senki! Legvégül mégis egyedül maradunk, az életből könyörtelenül kirekesztettek. Testünk néhány marok por lesz, senki és semmi nem tud rajtunk segíteni. Vagyon, pénz, becses összeköttetés, érdemeink, alkotásaink szertefoszlanak, eltűnnek, mint a kámför. Szeretteink sem nyúlhatnak utánunk, a lét igazsága elválaszt tőlük. Csak egyetlen kérdés lesz égetően fontos: ott lesz-e velünk az igaz Góél, a mi megváltó Krisztusunk?! Elhangzik-e biztató szava: *„Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban.”* (Lk 23,43) Boldog ember, akinek már most ez a bizonyosság tölti el a szívét!

„...megáll a por fölött...” Mint lelkipásztor gyakran járok temetőbe. El-elnézem a sírok feliratait, sietek, de azért meg-megállok. Tudom, minden név mögött egy-egy hajdan volt létsors húzódik. Megyek tovább, s lassan összerosódnak a sírok. Vajon Jézus is csak úgy meg-megáll sietős útján? Van-e valaki, akinek az életem nem egy múltó epizód, hanem az örökkévalóság kedves része? Van-e valaki, akinek fontos életünk minden perce és rezdülése, aki hajszálnak is számon tartja? Igen, ez a valaki a mi megváltó Urunk. Amikor rólunk, emberekről volt szó, akkor soha nem sietett. Ő nem a részvét és együttérzés rövid pillantására állt meg, hanem iszonyatos és örökkévalóságnak tűnő szenvedéssel, odaszegezve a kereszten érted és értem. Ez az Ő megállása! Haláltusáját engedelmesen megvívta és győztesen támadt fel a mi megigazulásunkra.

És mi hajlandók vagyunk-e megállni ezen az ünnepen, hogy találkozzunk vele? Fontos-e, hogy meghalljuk szavát vagy rohanunk tovább a csokinyuszi ünnep színes kavalkádjában? Ő már régóta vár, hogy észrevedd és Tőle boldog bizonyosságot nyerj. Kívánok sok-sok örömet és lelki meggazdagodást a Feltámadás ünnepén!

Kiss László lelkipásztor

A szakadék

Nagypéntek hordozza az evangélium központi üzenetét: Krisztus meghalt értem, miattam és helyettem. Ez felszabadult örömhöz és hálához vezet az életünkben. Mégis sok örömtelen, megkeseredett, a hálát elfelejtő keresztyénnel lehet találkozni. Ennek az oka többnyire, hogy sok ember nincs tisztában azzal, milyen távol is született ő Istentől, és milyen távol tartják őt bűnei tőle. Ha tisztában lennének a szakadék mélységével és nagyságával, amely őket elválasztja Istentől, minden nap örömmel és

hálával gondolnának arra a pallóra, amelyet Krisztus fektetett e szakadék fölé. Mit ír a Biblia erről a szakadékról, a bűnről?

A bűn fogalma nem nagyon népszerű a ma emberének. Kellemetlen és kényelmetlen állandóan azzal szembesülni, hogy bűnös vagyok. Még az egyházban is számos lelkész vallja, hogy óvatosan kell a bűnről beszélni, mert nyomasztó, támadó jellegű, és elriaszthat potenciális híveket. Holott ha egy ember nincs tisztában a bűn természetével és a bűnnek az életére vonatkozó következményeivel, akkor a kereszt nem tudja elnyerni életében azt a szerepet, amit Isten szánt a keresztnak.

Mi a bűn? A választ legegyszerűbben János apostol adja meg első levelében: „*A bűn törvényszegés.*” (1Jn 3,4) Isten törvényt alkotott az ember és Isten, az ember és ember, és az ember és a teremtés kapcsolatára. Isten törvényének megszegése mind a három viszonyt veszedelmesen megrontotta. Isten törvénye nem evilágból

való, nem emberek írta alkotmány, nem etikai vagy kulturális normák összessége, hanem az ő igéjében kinyilatkoztatott akarata.

Milyen a bűn?

1. A bűn beszenyvez. A bűnt nem úgy kell elképzelnünk, mint egy magasugró-lécet: próbálkozunk, és néha átugorjuk, néha nem. A bűn nem azt jelenti, hogy próbáljuk Isten törvényeit betartani, és néha sikerül, néha nem. A bűn inkább olyan, mint a bűz, ami mindent átítat. Olyan, mint a szennyeződés, ahogy Ézsaiás próféta mondja: „...*minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha.*” (Ézs 64,5) Ugyanezt a képet használja Zakariás próféta, amikor az angyal leveteti Jósua főpap piszkos ruháját, majd ezt mondja neki: „*Elvettem a bűnödöt, és díszes ruhába öltöztetek téged.*” (Zak 3,4)

2. A bűn undort kelt. A bűn olyan utálatosság, amelyet Isten szentsége ki nem állhat. De a hívő ember, aki már Isten szemével igyekszik látni saját természetét, szintén így érez: megundorodik saját romlottságától. Ezért mondja Ezékiel próféta: „*Ott majd visszagondoltok arra, hogyan éltetek és mi mindent tettetek: hogyan tettétek magatokat tisztátalanokká. Akkor megundorodtok magatoktól a számtalan gonoszság miatt, amit elkövettetek.*” (Ez 20,43) Ugyanakkor látni kell, hogy a bűnnek nagy a visszahúzó ereje, vonzása. Sokszor látunk arra példát, hogy valaki, aki már megismerte Krisztusnak bűnből szabadító hatalmát, mégis visszatér a bűn útjára, mert egyszerűen jól érzi magát azon az úton. Ezekről írja erős képekkel Péter apostol: „*Mert jobb lett volna nekik, ha meg sem ismerik az igazság útját, minthogy azt megismerve elforduljanak a nekik adott szent parancsolattól. De betelt rajtuk az igaz példabeszéd: „A kutya visszatér a maga okádására”, és „A megfürdött disznó sárban hempereg.”*” (2Pt 2,21-22)

3. A bűn lázadásra ösztönöz. A bűnös nem ismer se Istent, se embert. Istent letaszítja saját élete trónjáról, mert Isten törvényében csak gáncsoskodást, akadályt lát,

amely az ő nagyszerű emberi természetét és képességeit nem hagyja kibontakozni és érvényesülni. Mi szeretjük a saját utunkat járni, ahogy Sinatra is énekelte anno: „I did it my way”, vagyis „A magam útját jártam”. Ezt az Istennel szembeni gőgöt illusztrálja a zsoldos: „*Győzzük nyelvvél, segít rajtunk a szánk, ki lehetne úrrá rajtunk?*” (Zsolt 12,5) Jeremiásnál maga Isten panasolja népe hűtlenségét: „*Miért mondta az én népem: A magunk útját járjuk, többé nem megyünk hozzád.*” (Jer 2,31) Olyan szívbe markolóan fájdalmas, amikor maga Isten jajdul fel saját teremtményeinek, választott népének eltávolodása miatt: „*Rólam elfeledkezett a népem számtalanszor.*” (Jer 2,32)

4. A bűn hálátlanná tesz. Olyanok vagyunk, mint Absolon, Dávid király fia, akit a száműzetés éve után Dávid visszaenged Jeruzsálembe, maga elé bocsát. A király megbocsátása jeléül megöleli és megcsókolja ellene lázadó fiát. A fiú pedig alig hogy kiér a palotából, elkezd szervezni a saját apja elleni összeesküvést. (2Sám 14-15) Nekünk is megbocsátotta az Atya az ellene való lázadást Krisztus halálában, és mi ezért semmilyen hálát nem érzünk, sőt, nem szűnünk meg naponta áthágni az Atya rendelkezéseit.

5. A bűn gyógyíthatatlan. Az ember sokszor azt képzei, hogy az elkövetett bűnt semmivé teheti egy jó cselekedet vagy egy kis adomány az eklézsiának, esetleg néhány elmormolt Miatyánk. Sokan úgy vélik, hogy erős koncentrációval, erős akarattal meg tudom fékezni magam, és meg tudom akadályozni a vétkek elkövetését. Sokan gondolják úgy, hogy én magam tudok magamon változtatni, ha nagyon akarok. Holott a Biblia egyértelműen üzen Jeremiás prófétán keresztül: „*Ha majd fehérre változtatja bőrét az etióp, vagy ha a párdúc elrejtí foltjait, akkor tudtok ti is jót tenni.*” (Jer 13,23)

6. A bűn áthatolhatatlan fal Isten és ember között. Sokan azt gondolják, hogy bár az egyik pillanatban vétkeztem az Úr rendelése ellen, a másik pillanatban már minden további nélkül tudok hozzá fordulni bármilyen ügyben, mintha mi sem történt volna. Pedig a Biblia súlyos képekkel és súlyos mondatokkal figyelmeztet arra, hogy a bűn fala az ember számára és az ember felől áthatolhatatlan. Ezékiel prófétát arra utasítja Isten, hogy rajzolja le Jeruzsálemet egy téglára, majd tartson a város képe és saját maga közé egy vaslapot. Ez a vaslap azt jelképezi, hogy Isten és választott népe között olyan válaszfal van, amelyen a próféta közbenjáró imádsága sem hatol át, a város nem fog megmenekülni. (Ez 4,1-3) Ezt a válaszfalat a nép bűne és hűtlensége emelte. Ézsaiás is az embert okolja: „*Nem az Úr keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg.*” (Ézs 59,1-2) És ebből már kiolvashatjuk a szörnyű következményt: a bűnös ember hiába kiált az Istenhez, Isten nem hallgatja meg a bűnös imáját. Jeremiás azt mondja: „*Mi voltunk a vétkesek és engedetlenek, ezért nem bocsátottál meg. Elzárkóztál haragodban, és üldöztél, kíméletlenül gyilkoltál bennünket. Elzárkóztál felhőid mögé, nem jutott el hozzád az imádság.*” (Jer 3,42-44) János evangéliumában pedig azt olvassuk: „*Tudjuk, hogy Isten nem hallgat meg bűnösöket.*” (Jn 9,31)

7. A bűn átkot hoz a bűnös fejére. A Szentírás egyértelműen átkozottak nyilvánítja azokat, akik bűnükkel megtörik Isten törvényét: „*Átkozott, aki nem tartja meg ennek a törvénynek az igéit, és nem teljesíti azokat!*” (5Móz 27,26) Az ember az Édenkertből való kiűzetése óta ilyen átkozott és ilyen számkivetett. „*Megdorgáld az átkozott kevélyeket, akik eltérnek parancsolataidtól.*” (Zsolt 119,21) Jézus pedig

egyértelműen utal a végítéletéről szólva, hogy mi lesz a sorsa az átok alatt élőknek: „Menjetelek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre!” (Mt 25,41)

8. A bűn Isten haragját hívja ki. „Isten ugyanis kinyilatkoztatja a maga haragját a mennyből az igazság útját álló gonosz emberek minden hitetlensége és gonoszsága ellen” - írja Pál a rómaiaknak. (Róm 1,18) Pál ugyanebben a levélben figyelmeztet is ennek következményeire: „Te azonban kemény szívvel és megtérés nélkül haragot gyűjtesz magadnak a harag napjára, amikor Isten kihirdeti igaz ítéletét.” (Róm 2,5)

9. A bűn halálos. Ahogy az előző pontokban is láttuk, a bűnnek, az Isten elleni lázadásnak egyetlen következménye lehet: a halál. „Ha az igaz letér az igaz útról, és gonoszságot követ el, akkor én bukását okozom, és meg fog halni.” (Ézs 3,20) De maga Jézus is megerősítette ezt: „Én elmegyek, és keresni fogtok engem, de meghaltok bűnötökben.” (Jn 8,21) Pál apostol is nyíltan fogalmaz: a bűnért halállal kell fizetni, „a bűn szoldja a halál.” (Róm 6,23)

10. Mindenki bűnös, mert bűnben fogant. Sokan nem tudják elfogadni, hogy születésünktől fogva számkivetettek és átkozottak vagyunk, és arra vagyunk

kárhóztatva, hogy teljes sötétségben, kilátástalanságban és reménytelenségben éljük az életünket. Ádám vétke mindannyiunkra halálos következménnyel jár. „Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett.” - írja Pál. (Róm 5,12) „Mivel mindenki vétkezett, és nélkülözi Isten dicsőségét.” (Róm 3,23) „De az Írás mindenkit bűn alá rekesztett.” (Gal 3,22) János apostol azt hangsúlyozza, hogy nem született újjá az, aki tagadja Isten előtti bűnösségét: „Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, önmagunkat csaljuk meg, és nincs meg bennünk az igazság.” (1Jn 1,8)

A bűnnek a fenti 10 pontban történő jellemzése arra szolgál, hogy megfosszon bennünket attól az illúziótól és tévhittől, hogy mi Isten előtt bármilyen módon meg tudunk állni, hogy Isten bennünket bármilyen módon el tud fogadni. Rettenetes távolság választja el a mi romlottságunkat az ő szentségétől. Lehet, hogy megrázó szembesülni bűnös természetünk valóságával, de egyszerűen nincs más út a kereszthez. Csak az ige tükrébe nézve tudja Isten valóban megmutatni, kik is vagyunk valójában. És csak így érthető meg és csak így vezethet bennünket végtelen hátlára az a kegyelem, amellyel Isten mégis megkönyörült rajtunk, amikor elküldte Jézust, hogy beszennyezés, lázadásra ösztökélő, halálos, Isten átkával és haragjával járó büntetést magára vegye és átvállalja érte a nekünk jogosan járó büntetést. Jézust érte az Atya halálos ítélete. „Mert azt, aki nem ismert bünt, bűnné tette értünk.” (2Kor 5,21)

Ezékiel próféta megdöbbenő képpel írja le állapotunkat születésünktől kezdve, és

az Istennel való találkozást: „Ilyen volt a születésed: Amikor megszülettél, nem kötötték el a köldöksinórodat, nem mostak tisztára vízzel, nem dörzsöltek le sóval, pólyába sem tettek. Senki sem szánt meg, hogy bármit is megtett volna ezekből, könyörülve rajtad. Kidobtak a mezőre, mert utáltak, amikor megszülettél. De én arra jártam, és megláttam, hogy véredben fetrengsz. Azt mondtam hát neked, bár csupa vér voltál: Maradj életben!” (Ézs 16,4-6) Ilyen kidobottak, ilyen utáltak születünk. De egyszer csak megjelent valaki, aki nevet adott neked, megszólított, és kihívott ebből a reménytelen állapotból, magához ölelt és azt mondta: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” (Ézs 43,1b) Csak az tud hálátelt szívvel naponta odafutni, odamenekülni Krisztushoz, aki átélte, tudja, zsigereiben érzi azt az elveszettséget, amit a bűn okoz, és amit Ezékiel olyan kemény szavakkal festett le.

A keresztség azért annak a jelképe, hogy a Krisztusban elrejtett életnek már nem kell számkivetett nyomorultként bolyongania a pusztában, hanem célt és értelmet nyer élete, mert visszakapja Istentől az Ádám által eljátszott lehetőséget: saját Teremtőjével lehet közösségekben, őt magasztalhatja életével. Csak Krisztus áldozatának hittel elfogadása tud kiszabadítani bennünket a bűn hatalmából és a majdan jogosan következő örök halálból.

Keresztelő János így tett bizonyosságot: „Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit.” (Jn 1,29) Ma Te is tégy bizonyosságot ugyanezekkel a szavakkal: „**Igen, Te vagy a Krisztus, az Isten Báránya, aki elvette az én bűnömet!**”

Czibere Károly

Az igazi békesség

„Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja.” (Jn 14,27)

Minősített helyzetben hangzanak el ezek a szavak. Jézus kereszthalálára készül. Így szinte végrendelkezésnek hangzik, hogy Urunk békességet hagy örökül. Hasznos örökség ez? Szükségünk van rá?

Hogy mennyire, azt egy rádióműsorban nyilatkozó szavai is bizonyítják. Azért járnak meditációs jógára – mondják –, mert már elégük van a sok zaklatottságból, viszályból. Szeretnének másokkal és önmagukkal végre békében lenni. És ezt a jógától remélik. Az „...adom nektek...” kifejezéssel Jézus maga utal arra, amit mi emberek is érzünk: kapnunk kell a békességet, mert nekünk nincs.

A békesség (shalom) nem csupán a háborúskodás hiányát jelenti, hanem rendezett kapcsolatokat, harmonikus viszonyokat. Olyan életteret, amiben boldogan élhet és kibontakozhat az ember. Háromirányú kapcsolatról van szó: békesség Isten és ember, ember és másik ember között, valamint önmagunkkal.

Mi az oka a békétlenségnek? A bűn. Ez rontja meg Istennel való kapcsolatunkat, ez fordít szembe a másik emberrel. A bűn miatt nincs rendben lelki világunk önmagunkkal sem. Ezt Isten mondja: „De a bűnösök olyanok, mint a háborgó tenger, amely nem tud megnyugodni, iszapot és sarat kavarnak hullámai. A bűnösöknek nincs békességük! – mondja Istenem.” (Ézs 57,20-21)

Akkor megoldható vajon a békesség kérdése a fent idézett meditációs jógával, vagy egyéb hasonló praktikákkal? Egyértelműen nem! Ezeket a megoldásnak látszó utakat az ördög, más nevén a hazug, a kísértő, a szétdobáló kínálja nekünk, hogy

eltértsen az egyetlen valódi és hathatós megoldástól, a Krisztushoz való megtéréstől. A békétlenség oka tehát a bűnben van és ezt kell megoldani. De erre mi nem voltunk képesek, csak a mi Urunk Jézus Krisztus a kereszten. Ő az saját békességét ígéri és kínálja nekünk, vagyis azt, hogy élhetünk mi is ugyanolyan harmonikusan és rendezetten, ahogyan Ő élt földi napjaiban.

Hogy ad a világ békességet? Kívülről befelé. Ha minden rendben van, jók a körülmények, akkor a világ embere békességben él. Ám ez könnyen elveszthető, ingatag, ha rosszra fordulnak a külső viszonyok, márpedig előbb utóbb ez így vagy úgy, de megtörténik.

Ezzel szemben milyen a Krisztustól kapható békesség? Belülről kifelé ható, vagyis a belső békesség sugárzik rá a környezetre. Mivel nem körülményeken, hanem

bűnbocsánaton alapszik, ezért állandó, tartós. A bűnbocsánat helyreállítja a már említett háromirányú kapcsolatrendszerünket. A megtérésben-újjászületésben békességbe kerülünk Istennel. Mások felé a Szentlélek munkája által képesekké válunk a szeretetre, a türelemre, a jóságra, a szelídségre, a szívességre, amelyek békességre vezetnek emberi kapcsolatainkban. És végül tudni fogjuk szeretni önmagunkat, tudni fogjuk helyünket és értékünket Isten országában.

Jézus ígretét a tanítványoknak adta. Erre utal a "nektek" szóval. Az "örökséget" csak a Vele közösségben élők kapják meg. Békességünk feltétele tehát, hogy átadjuk magunkat Krisztusnak és úrrá tegyük Őt életünk felett. Nincs ennél alkalmasabb idő, mint a Húsvét!

András Zsuzsanna

GYEREKSAROK – nem csak gyerekeknek...

Az evangéliumok fontos üzeneteivel szeretnénk jobban megismertetni benneteket, így ezzel kapcsolatos feladatok várnak rátok. Az első három helyes megfejtő az iratlerjesztésben beváltható vásárlási utalványt kap 3000, 2000 és 1000 forint értékben, amelyet Borkó Tamás gondnoktól lehet átvenni a megfejtések átadásának ellenében.

Húsvéti örömhír

Írjátok a tárgyak és élőlények neveinek kezdőbetűit a vonalakra! Megfejtésként a legjobb hírt olvashatjátok!

Szókereső

Keressd meg az alábbi 20 szót a táblázatban! (A szavak átlósan, letről fel, fentről le, balról jobbra és jobbról balra is olvashatók.) Megfejtésként Húsvét egyik jelentős eseményét kapjátok, ha összeolvassátok a megmaradt betűket.

apa, páska, Pilátus, tusa, szikla, kereszt, angyal, pénz, bárány, kárpit, hit, iker, király, tűz, Júdás, bor, kéz, hal, tábor, könny

K	I	R	Á	L	Y	U	T	Z
Á	O	J	Ú	D	Á	S	Ú	É
R	L	R	O	B	Á	T	S	K
P	P	I	L	Á	T	U	S	Ó
I	Á	K	E	R	E	S	Z	T
T	S	V	Ö	Á	Z	A	I	A
I	K	E	R	N	C	H	K	H
S	A	O	É	Y	N	R	L	A
A	A	P	A	N	G	Y	A	L

Köszöntjük a megkeresztelteteket

2018. december

Varga Attila /felnőtt/, Varga Panna, Varga Luca

2019. január

Kovács Panni, Kovács Gergő

2019. február

Csizmadia Csaba Bence, Losonci-Várnai Flóra,
Losonci-Várnai Liliána, Losonci-Várnai Kristóf

2019. március

Kovács Attila /felnőtt/, Dósa Alexa Csilla /felnőtt/, Hangács Szilárd

„Menjete el tehát, tegyetek tanítványa minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében...” (Mt. 28, 19)

Akik elmentek a mindenélők útján

2018. december

Rezsonya Istvánné Petrovszki Julianna (élt 88 év), Horváth Károly (élt 88 év), Nagy Márton (élt 94 év), Tanászi Mária (élt 79 év), Varga Ferencné Surányi Éva (élt 82 év), Iván Árpád (élt 80 év), Szányel Jánosné Gödöny Juszína Gabriella (élt 67 év), Huszti Józsefné Bajzát Erzsébet (élt 79 év), Vas Irén Piroska, (élt 85 év), Losonci Béláné Négyesi Gizella (élt 80 év), Pásztor Andrásné Csikós Ilona (élt 77 év).

2019. január

Kiss Gedeon (élt 80 év), Hernáth Ferenc (élt 88 év), Bálint Barnabás (élt 68 év), Tóth Márton (élt 77 év).

2019. február

Csernák Imréné Ficzek Margit (élt 70 év), Schäfer Márton (élt 81 év), Szőnyi Jánosné S.Páll Erzsébet (élt 91 év), Tibori Tibor (élt 71 év), Orgoványi István Szabolcs (élt 66 év) Orgoványi István Szabolcsné Hoffinger Ilona (élt 57 év) Köck Alfrédné Czigány Zsuzsanna (élt 72 év) Moldován Jánosné Mátyus Eszter (élt 84 év).

2019. március

Erdélyi István (élt 73 év), Hegyi László János (élt 34 év) Kovács Istvánné Romváry Judit (élt 79 év), Karika Károlyné Deli Mária (élt 95 év), Gerő Zoltánné Mátyus

Julianna (élt 84 év), Szennai Kálmán (élt 69 év).

„Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban” (Róma 6, 23)

Belsőnkől kivirágzó illemünk pillérei

„Azonban minden illendően és rendben történjék!” (1Kor 14,40)

Igaz az, hogy üdvösségünk elnyerésének kulcsa és egyetlen feltétele a Krisztus Jézusban és az Ő értünk, miattunk, helyettünk vállalt kereszthalálában való hitben van. E tekintetben nincsen „de” vagy „és”. Ugyanakkor, ahogy Jakab apostoltól tudjuk, cselekedeteink hitünk lakmusz papírai: „Látjátok tehát, hogy cselekedeteiből igazul meg az ember, és nem csupán a hit által.” (Jak 2, 24). Féltreértés ne essék – a valódi, igaz és erős hit fogja eredményezni a hitből táplálkozó cselekedeteket. Hozzá kell tennünk azonban, hogy amíg élünk, hibára nem csak hajlamosak vagyunk, de hibázunk is bőséggel. De az Úr nem is a tökéletességet kéri számon tőlünk, hanem az Úrban való tökéletességre való törekvést, hiba esetén megbánást és tanulást hibáinkból.

Az istentisztelet egy csodálatos lehetőség, amikor olyanok lehetünk, mint a gyermekek, akik örömmel futnak oda szülőjükhöz, amikor együtt lehetnek biztonságban és békességben, megadva a tiszteletet egymásnak. Vagy olyanok lehetünk, mint a menyasszony, amely alig várja, hogy láthassa vőlegényét, azaz a hívó ember

a Krisztusát. Az istentiszteletnek, mint minősített alkalomnak, Istennek tetsző módon ún. *ékes rendben* kell zajlania, amelyet egy hívő református embernek és közösségnek megismernie, megvalósítania és élnie ildomos. A rend nem önmagáért való, hanem Isten dicsőségét, és Isten tiszteletét szolgálja, ahogy tette ezt például Mózes

rendelkezései, de ugyanígy az első keresztyének istentiszteleti alkalmi esetében. Engedjék meg a testvérek, hogy néhány pontban ezen ékes rendről és az azzal kapcsolatos magatartásunkat tekintsük át.

1. Keljünk időben és hangolódjunk rá a vasárnapra! Ne sűrítsük be a vasárnap délelőttünket, ne táblázzuk be az istentiszteletig hátra lévő időt. Próbáljunk szépen, megszokott rendben készülni, kerülve a hanyagolható tevékenységeket. Legyen egész napunk igazi vasárnap, hisz ez az Úr akarata. „Emlékezz meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt!” (2Móz 20,8)

2. Öltözzünk rendesen és illendően! Általában is társadalmi elvárás, hogy az embernek rendezetten, tisztán kell kinéznie. Akkor mit mondjunk az istentiszteletről, amely a keresztyén hívő életében ünnepnap. Az ünnepnapot pedig megkülönböztetjük, legiobb, vagy jobbak közül való, tiszta ruhánkat vesszük fel, eleve többet szánunk a tisztálkodásra, az ápoltságra. Az öltözködésben hiból fakadó szerénységek is meg kell jelennie, hiszen mértékletesen, nem kihívóan fontos megjelenni, elkerülendő a szükségtelen megbotránkozást és a feltűnést. De mindenekelőtt a szívünket kell ünnepibe öltöztetni, semmilyen fehér ruha el nem fedezheti a szív sötétségét. (Mt 22,11-12)

3. Induljunk és érkezünk időben a templomba! Törekednünk szükséges arra, hogy a templomba legalább néhány perccel az istentisztelet kezdete előtt érkezünk. Nagyvárosban, a közlekedési meghatározottságok miatt ez nem egyszerű, de fontos a ráhangolódás, lelkünk előkészítése, amelynek legfontosabb eszköze az elcsendesedés és az imádság, főleg az igei üzenet várásában. „*imádkozzatok értünk, hogy terjedjen az Úr igéje...*” (2Thessz 3,1) Erre szolgál az istentisztelet előtti imaközösség is. Fontos az is, hogy időben elfoglaljuk helyünket a templomban, és kerüljük a hangos beszélgetést. Az istentisztelet utáni szeretetvendégségeink kiváló alkalmaink, hogy az istentiszteleten elhangzottak mellett és azon túl, baráti beszélgetést, társalkodást folytassunk, vagy gyülekezeti ügyeinket intézzük.

4. Köszönjük szépen és érthetően, reformátusokhoz méltóan! Mind érkezéskor, mind távozáskor köszöntsük egymást. Református egyházunkban a több mint fél évezrede használatos „Áldás, békesség!” a bevett köszöntési forma, amelyre ugyanezen kifejezéssel, vagy „Istené a dicsőség!”-el lehet válaszolni. De határon túli, elsősorban erdélyi testvéreink használják a „Békesség Istentől!”-t, amelyet és minden más az Úr dicsőségét szolgáló köszöntést nyugodtan viszonyozhatunk. „*Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.*” (Róm 1,7b)

5. A templomban őrizzük a csendet! Nemcsak az istentisztelet közbeni, de az istentisztelet előtti és utáni percek sem a társalkodásra, hanem inkább imádságra szolgálnak. Ha valamit feltétlenül mondanunk kell, halkan és röviden tegyük. A félhangos, vagy netalántán hangos beszélgetés zavarhatja az imádkozókat. Istentisztelet közben legyen kikapcsolva a mobiltelefon, de ha rendkívüli szükséghelyzet van és használni kell, diszkrétan menjünk ki a templomból. „*Légy csendben, és várj az Úrra!*” (Zsolt 37,7)

6. Körültekintően és főhajtással foglaljuk el helyünket! Érkezéskor lehetőleg ne a sorok szélén foglaljunk helyet, hanem eleve, ha korábban érkezünk, húzódjunk a sor közepe felé. De ha mégis úgy cselekedtünk, akkor legyünk készségesek az utánunk érkezőkkel szemben, hogy ők is helyet tudjanak foglalni beljebb, vagy azzal, hogy előzékenyen beljebb engedjük őket, vagy hogy magunk beljebb húzódunk. Ugyan

ritkaság, hogy tele a templom, de ha mégis, akkor ilyen esetben alapvető az idősebbek, vagy a nők számára átadni az ülőhelyet. Helyfoglalás előtt nem ülünk le azonnal, hanem állva hálát adunk, hogy megérkeztünk és imádkozunk személyre szóló igei üzenetért. Fontos az is, hogy a lelkész bevonulását megelőzően már mindenki a helyén legyen.

7. A lelkipásztor bevonulását állva fogadjuk! A lelkész és a presbitérium templomtérbe való bevonulását, kivételes esetektől eltekintve, a gyülekezet a lelkész köszöntésére, vagy az templomorgona megfelelő játékára, felállva fogadja. Itt elsősorban nem a lelkész személyének, hanem az Isten üzenete közvetítőjének adjuk meg a megfelelő tiszteletet. A lelkipásztor Isten evangéliumának papi szolgálatát végzi, Krisztus szolgájaként. (Róm 15,15-16)

8. Vegyünk részt az istentiszteletben! A gyülekezet aktív résztvevője az alkalmaknak. Ennek legfontosabb eleme, hogy követi a liturgikus elemeket, amikor kell, feláll, amikor kell, leül, részt vesz az éneklésben, az imádságban. Lehetőség szerint énekeskönyvel érkezünk, hogy saját hangunkkal tudjunk bekapcsolódni a dicsőítésbe, a mennyei karokkal való együtt zengésbe. Aki énekel, ne legyen túl hangos se, de túl csendes se. Énekel mondhatni kétszeresen imádkozunk és hozzájárulunk a szertartás fényéhez, az igei üzenet célba érkezéséhez is. Ezen kívül vannak további részvételi lehetőségek is, mint például az igeolvasás, a KT olvasás, a bizonyágtétel lehetősége, vagy a szolgálati beszámolók is. A liturgia minden egyes eleme fontos és hangsúlyos. Mi történne például, hogy ha egy épületből kimaradna a támfal, vagy a tartógerenda, vagy nem lenne tető? „*Az egész föld leborul előtted, és énekel neked, éneklj neved dicséretét.*” (Zsolt 66,4)

9. Istentiszteleten legyünk fegyelmezettek! Az alkalom alatt lehetőleg ne olvassunk olyasmit, aminek nincs köze az igehirdetéshez. Ne intézzük ügyeinket. Kivétel ez alól az istentiszteleten elhangzottak jobb megértését vagy a liturgiában való részvételt szolgáló Biblia, KT, énekeskönyv, hirdetőlap alkalmazása.

10. Kisgyerekekre figyeljünk oda! Előre bocsátjuk, hogy a gyerekek, családok istentiszteleti jelenléte rendkívül fontos a gyülekezet számára. „*Engedjétek e kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa.*” (Mt 19,14) Gyerekek esetén kevésbé reális azonban a felnőttekhez hasonló magatartás. Ellenben a szülők feladata, hogy a gyerekek magatartását felügyeljék addig, amíg ki nem vonulnak a gyerekistentiszteletre. Ha a gyermek zajong, rendetlenkedik, mielőbb ki kell menni vele a folyosóra, hogy a gyülekezet figyelme ne terelődjék el az ígéről, a liturgiáról. Egyáltalán nem szégyen, ha csitítjuk vagy kivisszük őt. A szülők feladata az is, hogy a gyerekeket a felnőttekhez hasonlóan alkalomhoz illő, tiszta, rendezett öltözetben hozzák az alkalmakra, lehetőleg a nyugalom megzavarására alkalmas eszközök, játékok, vagy esetleg enniláló nélkül.

11. Imánál, áldásnál hajtsuk meg fejünket! Az Úr előtt való megállás, hozzá való fohászkodás és az Ő áldásában való részesülés hálára kell hogy indítson bennünket, főleg úgy, hogy méltatlanok vagyunk az Ő szeretetére. Fontos ezért, hogy alázattal meghajtsuk fejünket, ami a lelkünk, szívünk Isten előtt való meghajtását jelképezi. „*Aldjátok az Urat, a ti Isteneteket! És az egész gyülekezet áldotta az Urat, ősei Istenét, meghajolt és leborult az Úr előtt és a király előtt.*” (1Krn 29,20)

12. Mellőzzük a tapsolást! Istentiszteleten nem tapsolunk, mert az elvonhatja Isten egyedülvaló dicsőségéről a figyelmet. Ezen oknál fogva nem tapsolunk sem lelkésznek,

sem gondnoknak, sem énekkarnak, sem szavalóknak, sem gyermekeknek. Tapsra csak akkor van lehetőség, ha kifejezetten kulturális rendezvényről van szó.

13. Úrvacsorai rendet tartsuk meg! Az Úrvacsorának nálunk, mint minden más templomban, szintén ékes rendje kell hogy legyen. A presbitérium, minden eshetőséget számba véve, kialakította annak menetét, amelynek lebonyolítását kijelölt presbiterek segítik. Tartsuk meg ezt a rendet, illetve a sorrendet. Várjuk meg a presbiterek jelzését, hiszen mindenki sorra kerül, beleértve a karzaton lévőket is. Úrvacsorázás közben nem kell sorra köszönteni az ismerősöket, lehetőleg ne beszéljünk, hanem imádságban és/vagy énekkel közeledjünk az Úr asztalához. Mind a kenyeret, mind a pohárt alázatos szívvel vegyük magunkhoz, mint Krisztus értünk megcselekedett hatalmas áldozatának szent jegyeit.

14. Istentisztelet végén fegyelmezetten vonuljunk ki! Az istentisztelet a lelkészi áldással fejeződik be, amelyet meghajtott fejjel fogadunk. Az áldást követően imában, fejet hajtva megköszönjük a kapott ajándékot, az ígét és a nekem szóló üzeneteket. Hacsak nem rendkívül indokolt (szolgálat, rosszullet stb.), az istentisztelet végét megelőzően ne hagyjuk el a templomteret. A templomtérből először a lelkész és a gondnok vonul ki. Az Úrnak és az Ő elhívásának adjuk meg ezzel a tiszteletet, illetve lehetőséget biztosítunk arra, hogy kijáratnál elbúcsúzzanak a hívéktől. A kijárat felé lehetőleg csöndben, vagy halk beszélgetéssel vonuljunk, hiszen van, aki még az istentiszteleten elhangzottakban van elmélyülve. Az ismerősökkel az előtérben, a folyosón, a szeretetvendégségen, illetve a templomon kívül üdvözölhetjük egymást.

15. Adakozz jó szíveddel, csendesen! Isten azt szereti, ha valaki szívből, őszinte szeretettel ad valamit a másiknak, vagy Isten ügyére. Ne feledkezzünk meg perselyadományunkról, a hivatalos gyülekezeti tagságot biztosító és a gyülekezet fenntartását szolgáló egyházfenntartói járulékról, és más hirdetett adakozásban (borítékos adakozás, céladakozás stb.) való részvételről. A gyülekezet önfenntartó, semmilyen külső támogatásban nem részesül, így mindenkinek, erejéhez mérten, de jó szívvel fontos részt vállalnia közösségünk anyagi megtartásában. „*Azért hoztam most ide a termés legjavát arról a földről, amelyet te adtál nekem, Uram!*” (5Móz 26,10a)

16. Járjunk nyitott szemmel! Figyeljünk egymásra, a mellettünk ülőkre, a gondterheltekre, az elmaradókra, a terheket hordozókra, a rászorulókra, az újonnan érkezőkre, kicsikre és nagyokra, tagokra és előljárókra. Legyünk készek egymást szolgálni, segíteni, szeretni. „*Ti pedig, testvéreim, ne fáradjatok bele a jó cselekvésébe.*” (2Thessz 3,13)

Amiről írtunk, nem légből kapott. Egyrészt az egyházunkban nagyrészt általános, mondhatni alapvetően több száz éve változatlan hagyományból nőtt ki, kiegészülve csak a mi gyülekezetünkre jellemző sajátosságokkal. Törekednünk kell ezért arra, hogy a kialakult, működő magatartási formákat ne sértsük, legyünk figyelmesek a történésekre, a nyilvánvalóan észlelhető közösségi magatartásformákra. Természetesen kivételt képeznek az olyan indokolt akadályozó tényezők, amelyek esetén az érintett személyek érdekében el lehet, sőt el is kellhet térni a rendtől, mint például mozgásában korlátozott testvéreink esetében.

Ez a sok pont nem azért van, hogy másokat mérjünk meg, vagy ítéljünk általuk, hanem azért, hogy magunk vessünk számot arról, hogy van-e esetleg olyasmi, amire nekem, nekünk jobban oda kellene figyelni, amire eddig talán nem is gondoltunk, amit eddig nem tudtunk. Mindig vannak kivételes szituációk, vagy élethelyzetek, de az

ékes rend biztosításában – Isten dicsőségére és örömére, valamint egymás megbecsülésére – mindannyiunknak van feladata, helye és tanulnivalója, és mindannyian csak épülhetünk belőle.

Istentisztelet rendje Szemeretelepen

Lelkész és presbitérium bevonulása	<i>állva</i>
Apostoli köszöntés (a lelkipásztor az ige szavaival köszönti a gyülekezetet)	<i>állva</i>
Kezdő ének	<i>állva</i>
Fő ének	<i>ülve</i>
Lekció (felolvasás a Bibliából)	<i>ülve</i>
Imádság	<i>állva</i>
Igehirdetésre készítő ének	<i>ülve</i>
Textus (az igehirdetés alapigéjének felolvasása)	<i>állva</i>
Igehirdetés	<i>ülve</i>
Ráfelelő ének (ezzel reagál a gyülekezet a hallott igehirdetésre)	<i>ülve</i>
Imádság (a lelkipásztor imádkozik mindannyiunk nevében)	<i>ülve</i>
Mi Atyánk (közösen, hangos szóval mondjuk az Úrtól tanult imádságot)	<i>ülve</i>
Hirdetések (tájékoztatás a gyülekezeti életéről, közérdekű információk)	<i>ülve</i>
Záró ének	<i>ülve</i>
Himnusz	<i>állva</i>
Áldás (a lelkész megáldja a gyülekezetet)	<i>állva</i>
Kivonulás (a lelkipásztor kivonul, ahol módunk van vele szót váltani, kezét fogni)	
Adakozás (a kihelyezett perselyekbe, illetve a pénztárosnál)	

Reményik Sándor – Valaki értem imádkozott

Mikor a bűntől meggyötörten	Valaki értem imádkozott,
A lelke terheket hordozott	Talán apám, anyám régen?
Egyszer csak könnyebb lett a lelke	Talán más is, aki szeret.
Valaki értem imádkozott.	Jó barátom vagy testvérem?

Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nekem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

Tűzben megpróbált arany - A Heidelbergi Káté

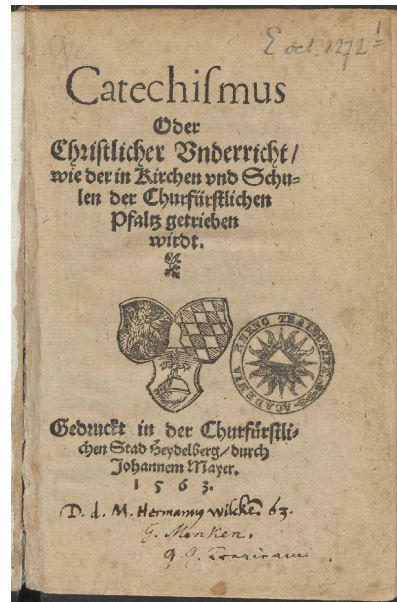
Gyülekezetünk idei munkatervének összeállításakor született a javaslat, hogy az istentiszteletek keretében hangozzék el a Heidelbergi Káté 2-3 kérdése és az azokra adott válasz. Miért fontos a Káté és annak rendszeres olvasása? Két ok miatt: egy történelmi és egy hitbéli ok miatt.

Egyrészt fontos azért, hogy tudatosítsuk magunkban: elődeink, a reformátorok, hitünk hősei sokszor életüket adták, hogy az Isten által kinyilatkoztatott igazsághoz, a Szentíráshoz hűségesek maradjanak. S ezt az igazságot foglalták össze a Kátéban. Református ember számára a Káté nem a konfirmációval letudott tananyag, amelyre pár év múltával már nem is emlékszik, hanem élő és emlékeztető jel. Annak a jele, hogy csak akkor tudunk megmaradni, ha hitünk alapjait mélységeiben ismerjük.

Másrészt fontos azért, mert a bennünket körülvevő világ hajlamos arra, hogy református hitünket megingassa azzal, hogy rossz kompromisszumokat javasol a hit igazsága és az ahhoz való ragaszkodás helyett. Sokszor halljuk bibliai igékről: „Azt nem úgy kell érteni! Azt nem szó szerint kell érteni!” Sokszor hallunk a Bibliával össze nem egyeztethető tévtanításokat: „A kicsi csecsemők nem bűnösök, hiszen még nem is vékeztek.” „Minden vallásnak van istene, és végül is ugyanazt az istent imádják.” „A halottak lelki üdvössége imádsággal még megmenthető.” stb. A református ember legyen felvértezve ezek ellen a sokszor fülnek kellemes hazugságok ellen, és a hit egyik legkitűnőbb páncélja a Káté.

Története: A Káté megírására III. Frigyes pfalzi választófejedelem kérte fel 1562-ben Ursinus Zakariást és Olevianus Gáspárt, akik még abban az évben el is készítették, és a szintén ebben az évben a választófejedelemség fővárosába, Heidelbergbe összehívott zsinat el is fogadta, a következő évben pedig kinyomtatták. Azóta ez a Káté a világon minden református egyház legfontosabb hitvallási irata. Magyarországon már az 1576-os debreceni zsinat rendelkezett arról, hogy minden vasárnap olvasni kell belőle és a felolvasott részt magyarázni kell.

Szerkezete: A Káté 129 kérdést és választ tartalmaz, tömören, de maximálisan az Ige talaján állva. A 129 kérdés a vasárnapi felolvasási rendhez igazodva (az év 52 vasárnapja szerint) 52 úrnapijára van beosztva. A Káté a Római levél gondolatmenetét követi. Három része van: az első az ember nyomorságáról szól, a második a megváltásról, a harmadik a háládatosságról. A második rész tartalmazza az Atya Istenről, a Fiú Istenről és a Szentlélek Istenről szóló, valamint a keresetséghez és az úrvacsorához kapcsolódó kérdéseket. A harmadik részben olvashatóak a Tízparancsolatra és a Miatyánkra vonatkozó kérdések.

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók, felhívások

Rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszak legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve várható eseményeiről tudósítunk. Oly sok minden történik, oly sok áldásban van részünk, amiről a testvérek, vagy sokan közülünk nem is értesülünk.

Búcsúunk kántorunktól

Gyülekezetünket rövid időn belül újabb nagy veszteség érte: életének 70. évében kántorunk, Szennai Kálmán elment a minden élők útján. Közel 3 évtizedes presbiteri és orgonista szolgálat ékesítette életét. Kivételes tiszta hallással és zenei tehetséggel bíró ember volt. Sajátos, egyéniségét hordozó stílusban kísérte az éneklést. Felkészültsége vitán felüli volt. Orgonánk úgy, ahogyan ő szólaltatta meg, már nem szólal meg többé. Sokáig vezette a mindig létszámgonddal küszködő kis énekkarunkat. Termékeny zeneszerzőnek bizonyult. Izgalmas énekfeldolgozásait szívesen énekeltek. Rátermettsége alapján lehetett volna jóval ismertebb és népszerűbb a zenei pályán, ahogyan a fia az lett. A somogyi gyökerű család sokoldalú tehetségét ő mégsem a világot jelentő deszkákon, hanem a templom csendjében, kizárólag Ura dicsőségére kamatoztatta. Ezért adunk hálát hűséges szolgálatáért. Urunk pedig adjon vigasztalást családjának és nekünk mindnyájunknak, akik szegényebbek lettünk. Nyugodjon békében, Isten kegyelmében! Az általa annyira szeretett énekünk soraival búcsúzzunk:

„Csak légy egy kissé áldott csendben: Magadban békességre lelsz.
Az Úr-rendelte kegyelemben Örök, bölcs célnak megfelelsz.
Ki elváltá életünk, Jól tudja, hogy mi kell nekünk.” (274. ének, 3. versszak)

Az el nem feledett hálaáldozatok

Több olyan szolgálat van, amelyet a testvérek nagy hűséggel és kitartással végeznek. Ilyen a takarításban fáradozók, a templomot és az udvart rendben tartók, az „egyházfiak”, a pénztáros, az iratterjesztő, a honlapkezelő, a kivetítő-kezelő, a szeretetvendéglátók szolgálata; és még sorolhatnánk. Ez a névtelen és csendes szolgálatnak járó köszönet helye, amely nélkül ez a közösség nem lehetne az, ami.

„Íme eljövök hamar; velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.” (Jel 22, 12)

Gyülekezeti évindító imaközösség – 2019. január 12.

Nem maradhatott el évzáró-évnnyitó imaközösségünk, csendes délelőttünk. Nem voltunk sokan, de az imánk az égig ért. Magasztaltunk, hálát adtunk a tavalyi évben elvett ajándékokért és fohászkodtunk az idejéért, szolgálataiért, gyülekezeti terveinkért. Kérjük a testvéreket, hogy ne feledjék, ez egy kiemelt jelentőségű ügy, hogy szüntelen fohászkodjunk. Hívogatunk ezért az istentiszteletek előtti imaközösségekre. Ettől az évtől már nem csak a vasárnapi, hanem minden templomi istentisztelet előtt fél órával imaközösséget tartunk.

„Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni – talán nem tudjátok? Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok. Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek, a népnek, amelyet

magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet.” (Ézs 43, 19-21)

Szolgálók csendes délelőttje - 2019. február 10.

Megtartottuk a szolgálók munkatervalkotó délelőttjét. Az igei és az imában való megerősödés után átbeszéltük tapasztalatainkat, szolgálatainkat, alkalmainkat, és megalkottuk iránymutató jelleggel a gyülekezet idej misziói és diakóniai munkatervét. A munkaterv alapján az idej évb főbb hangsúlyai a következők:

- A hitvallásosság erősítése. Ennek érdekében minden vasárnapi istentiszteleten felolvassuk a Heidelbergi Káté egy szakaszát.
- Az ifjúsági miszió erősítése. Ennek érdekében áprilisban indul egy új típusú, zenés istentisztelet, amely mai énekekkel, sok dicsőítéssel, hangszerekkel gazdagítja az alkalmak sorát. E sorba tartozik a júliusi Csillagpontra készülés is.
- Lelkigondozás: A gyülekezeti tagok lelkipásztorok által történő lelkigondozására nagyobb figyelmet szeretnénk fordítani.
- Szeretetszolgálat: A diakóniai gondnok megbízásával lehetőség adódik arra, hogy valamennyi, a gyülekezet szeretetszolgálatával kapcsolatos információ (akár segítő szándék, akár segítség szoruló) egy helyre fusson be.
- A tanítói alkalmak sora új elemmel bővül: férfiak csendesnapja novemberben, amely a férfiaknak a családban és a gyülekezetben betöltött szerepével foglalkozik.
- Felemás igában élők segítése. Kiemelt figyelmet szentelünk azoknak az eseményeknek, amelyekre azok is el tudnak jönni, akiknek csak a házastársa jár a gyülekezetbe.
- A fejlesztések területén a templomépítésből származó adósság kifizetése és a parókia felújítása lesz meghatározó.

Természetesen a korábbi években működő szolgálatok folytatódnak (gyermekistentisztelet két csoportban, iskolai hittan, bibliaórák, Keresztkérdések, babamama-kör, konfirmáció, ifjúsági munka, Szeretethíd, Nyilas Misi-program, gyülekezetpatronálás, énekkar, evangelizáció, határon túli testvérek támogatása, iratmisszió, szeretetvendégség, templomtakarítás, gyülekezeti csendeshét, nyári gyermektábor, és még lehetne sorolni).

„Jézus így szólt hozzájuk: Bizony, bizony, mondom nektek: ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok a vérét, nincsen élet tibennetek. Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.” (Jn 6, 53-54)

Gyerekfarsang – 2019. február 16.

Idén is volt farsang és az Úrnak hála. Ismét volt bábszínház-előadás a gyerekek és a jelen lévő felnőttek legnagyobb öröme. Ezen kívül Nagy-Pál Ferenc áldott, bábos szolgálatát is köszönjük. Végül ki-ki kedve szerint részt vehetett a kézműveskedésben, illetve a dobos-hangszeres zenélésben. A gyerekek kitétek magukért a jelmezek tekintetében is, a felnőttek idén visszafogottabbak voltak, mint tavaly. A finom falatok sem maradhattak el. Köszönjük szervezők, beosztott lelkipásztorunk és hitoktatónk igei szolgálatát és a résztvevők jelenlétét.

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Mk 10,14)

Diakóniai szolgálatunk várja a jelentkezéseket

Misziói és diakóniai bizottságunk arról döntött, hogy új alapokra helyezi látogatási szolgálatát. Ennek lényege, hogy igény szerint szeretnénk a testvéreket látogatni, ami azt jelenti, hogy kérjük a testvérek jelzéseit, amennyiben saját maga, vagy mások számára szeretné kérni a gyülekezet látogató csoportjának, vagy lelkészének látogatását, segítségét. Az új diakóniai kapcsolattartó Véghné Szeles Zita, akit meg lehet keresni bármilyen kéréssel, jelzéssel. Kérjük a testvéreket, éljünk a lehetőséggel, egymásért, egymással.

A **diakóniai információs szolgálat** telefonszáma: + 36 30/559-4288.

„Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják.” (Mt 7,8)

A parókia felújítása és a templomépítés folytatása

A magyar állam jóvoltából, de az egyházkerületen keresztül megítélt jelentős pénzügyi támogatásnak köszönhetően lehetőségünk nyílik a templom néhány munkálatának befejezésére, valamint a parókia teljes energetikai korszerűsítésére. Megvalósul a földem és a falak teljes szigetelése és színezése, a fűtéskorszerűsítés, a korszerűtlen nyílászárók cseréje, a részleges járdafelújítás és a garázsbeállók kialakítása, a templom körüli lábazatburkolat befejezése, a tanácsterem, kiszolgáló helységek és az összekötő folyosó burkolása, valamint a hiányzó járdák kialakítása és burkolása. A gyülekezet három kivitelezői árajánlatot kapott a meghirdetett projektekre, amelyek közül a presbitérium a Zsigó és Társa Kft., vagyis a templom építését végző kivitelező ajánlatát fogadta el. A projekt 2019. május és szeptember között valósulhat meg. Épül tehát a fizikai ház, de kérjük Urunkat, hogy segítse a lelki ház építését is.

„...ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házá...” (I Pt 2,5a)

Alapítványi támogatások

A Szemeretelepi Református Alapítvány kuratóriumának tagjai hálás szívvel köszönik az idej évb eddig kapott támogatásokat. Az Alapítvány közhasznú alapítvány, ami alapján jogosult SZJA 1 százalék gyűjtésére is. Az alapítványnak – hogy közhasznú jellegét megőrizze – évente legalább 1 millió Ft-ot kell gyűjtenie. Tavaly jelentősen elmaradt az adakozási kedv a korábbi évekhez képest, ezért kérjük a testvéreket, hogy erre tekintettel, az 1 százalékos felajánlások mellett és felett is támogassák az alapítványi célok teljesülését. Ez történhet átutalással az Alapítvány Erste banknál vezetett 11670009-07850600-70000007 számú bankszámlájára, vagy készpénzben Kovácsné Kovács Judit pénztárosunknál. Az Alapítvánnyal kapcsolatos további tudnivalók, hírek az alábbi linken találhatóak:

<http://refszemeretelep.hu/alapitvany/>

„Nagyobb boldogság adni, mint kapni.” (Apcsel 20,35)

Ünnepi istentiszteletek Húsvétkor

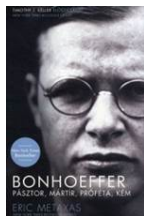
2019. április 19. 10.00 Nagypénteki ünnepi istentisztelet úrvacsorával

2019. április 21. 10.00 Húsvétvasárnap – ünnepi istentisztelet úrvacsorával

2019. április 22. 10.00 Húsvéthétfő – ünnepi istentisztelet úrvacsorával

Fontos, hogy az úrvacsorát az idősek és betegek részére a lelkipásztor kiviszi, amennyiben az igényt jelzik!

Eric Metaxas: Bonhoeffer - Pásztor, mártír, próféta, kém

Dietrich Bonhoeffer életrajza a magyar olvasóközönség számára egyedülálló hiánypótló munkaként mutatja be a XX. század egyik legkiemelkedőbb hőseit, aki fiatalságával, megalkuvást nem ismerő bátorságával és briliáns intellektusával szembeszáll magával Hitlerrel is. Az előkelő arisztokrata családból származó német ifjú, miután egy harlemi gyülekezetben felfedezi az igazi hit tiszta tüzét, Németországba visszatérve az elsők között emel szót Hitler és a náciizmus ellen. Később lelkipásztori hivatása ellenére kettős ügynökként vesz részt a Führer elleni utolsó nagy összeesküvésben, a közismert Valkűr-hadműveletben. Elvei és hite mellett kitart mindhalálig. A rendkívüli élettörténet rendkívüli módon is ér véget: 39 éves korában az ekkor már vőlegény Bonhoeffert a flossenbergi koncentrációs táborban Hitler külön parancsára végzik ki. Halála óta az egyik legösszetettebb és legizgalmasabb személyiségeként tartják számon. A könyv lebilincselő, egyben történeti, kulturális, filozófiai, valamint vallási szempontból is részlet-gazdag, nem száraz biográfia, – élő bizonyásgtétel a Krisztus ügye mellett.

Borkó Tamás ajánlása

2019. év további gyülekezeti alkalmai (pontos időpontok hirdelve lesznek)

- 2019. április 24. Missziói és Diakóniai Bizottság ülés
- 2019. április 28. Zenés istentisztelet
- 2019. május 3. Spirit Gospel Kórus Hollandiából
- 2019. május 5. Anyák napja, gyermekműsor az istentiszteleten
- 2019. május 11. Családi és gyülekezeti kirándulás, Dinnyés
- 2019. május 18. Református Egység Napja, Debrecen
- 2019. május 20. SZJA-bevallási határidő, 1+1 százalék felajánlása
- 2019. május 25. Szeretethíd: Alacskai idősek otthona, AGA gyermekotthon
- 2019. május 26. Zenés istentisztelet
- 2019. május 30. Áldozócsütörtök
- 2019. június 9-10. Pünkösd
- 2019. június 16. Gyülekezeti tanévzáró és istentiszteletet követő piknik
- 2019. június 30. Zenés istentisztelet
- 2019. július 10-14. Gyülekezeti csendesnapok, Kisoroszi
- 2019. július 23-27. Csillagpont, ifjúsági református találkozó
- 2019. augusztus 12-16. Gyülekezeti 5 napos gyermek napközis tábor
- 2019. szeptember 16-20. Evangélizáció gyülekezetünkben meghívott igehirdetővel
- 2019. október 3. – december 5. Keresztkérdések tanfolyam
- 2019. november 9. Férfi-csendesnap
- 2019. november 30. Adventi koszorúkészítés
- 2019. december 1. Advent első vasárnapja
- 2019. december 13. Látogatás az őrbottyáni szeretetotthonban
- 2019. december 15. Gyülekezeti gyermekkarácsony
- 2019. december 16. Idősek és magányosok karácsonya
- 2019. december 24. Szentesti istentisztelet
- 2019. december 25-26. Karácsony
- 2019. december 31. Óévbúcsúztató istentisztelet

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18, 20)

Alkalmaink	Részvevők	Technikai információk
Vasárnapi istentisztelet	Felnőttek, gyermekek a közénékig	10 órai kezdettel; ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál), előtte 9 óra 30-kor imaközösség.
Gyerekestentisztelet	3-7 és 8-12 éves gyerekek külön foglalkozással	vasárnap 10 órakor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt Istentisztelettről való kivonulás után
Ünnep-előkészítő istentiszteletek	Felnőttek	ünnepek előtt a meghirdetett napokon 18 órakor
Baba-mama kör	Kisgyermekes szülők és gyermekeik	kedden 10 órakor várjuk a szülőket és gyermekeiket
Bibliaórák	Felnőttek	hétfőn 18 órakor; csütörtökön 9 órakor pénteken 18 órakor
Ifjúsági bibliaóra	Konfirmált fiataloknak	minden vasárnap 16 órakor a gyülekezeti termünkben
Női bibliaóra	Felnőtt asszonytestvéreink	minden hónap 3. vasárnapján 17 órakor
Konfirmációs felkészítő	12-16 éves gyerekeknek; felnőtteknek, igény szerint	vasárnap 15 órakor (októbertől Pünkösdig)
Keresztkérdések tanfolyam	keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkészi hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 39/A Tel.:(36-1) 296-0383

Hivatali idő: hétfő, szerda és péntek 8-12 óra, kedd és csütörtök 17-19 óra
(egyéb időpontok telefonos egyeztetés által)

www.refszemeretelep.hu

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Czibere Károly, Gyenge Károly